

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3453/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиља АА из ... и мал. ББ и ВВ, обе из ..., као правних следбеника сада пок. ГГ, бившег из ..., чији је законски заступник мајка ДД из ..., као правни следбеник сада пок. тужиоца ЂЂ, бившег из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгољуб Алексић, адвокат из ..., против туженог ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Небојша Миковић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 71/20 од 16.03.2021. године, у седници одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 71/20 од 16.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 516/18 од 11.09.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је прецизирани тужбени захтев тужиља као правних следбеника сада пок. ГГ, из поднеска од 08.04.2019. године, којим су тужиље тражиле да се раскине уговор о доживотном издржавању, закључен између ЂЂ, бившег из ..., као примаоца издржавања и туженог, као даваоца издржавања, овереног пред Општинским судом у Ћуприји под Р 296/04 од 01.12.2004. године, што је тужени дужан да призна, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезане су тужиље да туженом на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 416.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 71/20 од 16.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиља и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је 20.06.2005. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 510.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужила недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор туженог на ревизију није био нужан и неопходан, те му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић